

**UCHWAŁA NR XXVIII/138/2012
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU**

z dnia 25 maja 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku wniesioną przez Annę Młodzik do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153 poz. 1270 z późn. zm.) Rada Miejska w Okonku uchwała, co następuje:

§ 1. Udziela się odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku złożoną przez Annę Młodzik do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się i upoważnia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Okonku do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec

Załącznik do uchwały nr XXVIII/138/2012
Rady Miejskiej w Okonku z dnia 25 maja 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań

Skarżący: Anna Młodzik
Borucino 30/11
64-965 Okonek

Skarżony organ: Rada Miejska w Okonku
ul. Niepodległości 53
64-965 Okonek

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady Miejskiej w Okonku składam niniejszym na podstawie art. 54 §2 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi odpowiedź na skargę i wnoszę o:

- 1) Oddalenie skargi w całości,
- 2) Zasądzenie od skarżącego na rzecz organu skarżonego kosztów postępowania według norm przepisanych,
Ewentualnie wnoszę o:
- 3) Odrzucenie skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 27.04.2012 r. skarżąca Anna Młodzik złożyła skargę na Radę Miejską w Okonku wnosząc o uchylenie w całości uchwały Rady Miejskiej w Okonku z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie (uchwała nr XXVII/136/2012).

Skarga jest niedopuszczalna w myśl przepisów ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie gminnym i podlega oddaleniu, względnie odrzuceniu.

Faktem jest, iż Rada Miejska w Okonku dnia 12 stycznia 2012 r. podjęła uchwałę nr XXIII/111/2012 o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie, a dnia 23 kwietnia 2012 uchwałę nr XXVII/136/2012 w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. Dnia 08 marca 2012 r. skarżąca wystosowała do Rady Miejskiej w Okonku wezwanie do usunięcia naruszenia prawa polegającego na niepoinformowaniu jej o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. Skarżąca nie wystosowała jednak do dnia dzisiejszego ewentualnego wezwania do usunięcia naruszenia w postaci podjętej przez Radę Miejską w Okonku dnia 23 kwietnia 2012 r. uchwały nr XXVII/136/2012 w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie. W wezwaniu z dnia 08 marca 2012 r. skarżąca z oczywistych względów nie mogła odnieść się do zaskarżonej obecnie uchwały (uchwała została podjęta w dniu 23.04.2012 r.).

Zgodnie natomiast z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w sprawie orzekł już sąd administracyjny i skargę oddalił. 2a. Skargę na uchwałę lub zarządzenie, o których mowa w ust. 1, można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę. 3. W sprawie wezwania do usunięcia naruszenia stosuje się przepisy o terminach załatwiania spraw w postępowaniu administracyjnym. 4. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 94.

Stosownie zaś do art. 52 § 1 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. § 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie. § 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. § 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

Skarżąca nie wezwała skarżonego organu do usunięcia naruszenia, nie przysługiwało jej zatem uprawnienie do zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego.

Skarżąca nie posiada również interesu prawnego do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Jest ona bowiem rodzicem dziecka sześciolatniego, które uczęszcza do Przedszkola Miejskiego w Okonku Oddział w Borucinie.

Zgodnie zaś z art. 50 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym.

§ 2. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi.

W odniesieniu do zarzutu niepoinformowania skarżącej o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Pniewie, jest on w całości bezzasadny i nietrafny. Zgodnie bowiem z treścią art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty szkoła publiczna, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, może być zlikwidowana z końcem roku szkolnego przez organ prowadzący szkołę, po zapewnieniu przez ten organ uczniom możliwości kontynuowania nauki w innej szkole publicznej tego samego typu, a także odpowiednio o tym samym lub zbliżonym profilu kształcenia ogólnozawodowego albo kształcącej w tym samym lub zbliżonym zawodzie. Organ prowadzący jest obowiązany, co najmniej na 6 miesięcy przed terminem likwidacji, zawiadomić o zamiarze likwidacji szkoły: rodziców uczniów (w przypadku szkoły dla dorosłych - uczniów), właściwego kuratora oświaty oraz organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego właściwej do prowadzenia szkół danego typu. Przepis ten przewiduje obowiązek organu prowadzącego zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły rodziców uczniów, a nie jak tego chce skarżąca wszystkich mieszkańców czy rodziców dzieci niebędących uczniami tej szkoły, w tym dzieci uczęszczających do przedszkola. Taka interpretacja tego przepisu przez skarżącą jest niewłaściwa i nietrafna.

dowód: lista rodziców dzieci uczęszczających do Szkoły Podstawowej w Pniewie wraz z dowodem nadania przesyłek pocztowych zpo, księga uczniów Szkoły Podstawowej w Pniewie, opinia kuratora oświaty.

Wyjaśnienie tej kwestii znalazło również swój wyraz w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 10.10.2007 r. sygn. III SA/Kr 437/07 Legalis „1. Zaniechanie przez gminę przedłożenia Kuratorowi Oświaty pełnej informacji o wszystkich istotnych konsekwencjach planowanej likwidacji szkoły podstawowej skutkuje wadliwością uchwały o likwidacji szkoły. 2. Ustawodawca rozróżnia a) nauczanie uczniów w szkole podstawowej (art. 7 ust. 1 pkt 4 lit.a ustawy o systemie oświaty) oraz b) wychowanie przedszkolne i roczne przygotowanie przedszkolne (art. 14 ust. 2 ustawy o systemie oświaty). Gmina ma obowiązek zawiadomić rodziców uczniów szkoły podstawowej o zamiarze likwidacji tej szkoły, a nie musi zawiadamiać o tym - rodziców dzieci niebędących uczniami tej szkoły, w tym - dzieci uczęszczających do przedszkola czy oddziału przedszkolnego.”

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 22 kwietnia 2009 r. sygn. II SA/Ke 52/2009 „Obowiązek zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły, o którym mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty dotyczy tylko rodziców dzieci uczęszczających do szkoły objętej likwidacją w roku szkolnym, w którym ta likwidacja następuje. Nie dotyczy on natomiast rodziców dzieci uczęszczających do oddziału przedszkolnego, nawet jeżeli jest on zorganizowany w likwidowanej szkole.

Zgodnie z przewidzianą w ustawie o systemie oświaty procedurą organ wpięrw powiadomił o zamiarze likwidacji szkoły rodziców uczniów, a następnie podjął uchwałę w sprawie jej likwidacji. Informacja o zamiarze likwidacji szkoły była skierowana imiennie do każdego z rodziców uczniów i do każdego dotarła. W przedmiotowej sprawie były przeprowadzone rozległe konsultacje społeczne i zebrania. Informacja o zamiarze likwidacji szkoły była ogólnodostępna dla rodziców praktycznie od grudnia 2011 r. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24.10.2002 r. sygn. I SA 1381/02 przepisy prawa nie przewidują szczególnej formy dla zawiadomienia w przedmiocie likwidacji szkoły. Powiadomienie osób obecnych na zebraniu oraz skierowanie pisemnych zawiadomień do pozostałych rodziców czyni zadość wymaganiom, o których stanowi przepis art. 59 ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Uchwała o likwidacji szkoły została pozytywnie zaopiniowana przez Wielkopolskiego Kuratora Oświaty w Poznaniu.

Nie jest prawdą, iż organ prowadzący podejmując przedmiotową uchwałę w sprawie likwidacji szkoły kierował się wyłącznie czynnikiem ekonomicznym. Za likwidacją Szkoły Podstawowej w Pniewie przemawiały głównie względy demograficzne, bliskie sąsiedztwo dobrze wyposażonej szkoły z wykwalifikowaną kadrą, optymalizacja liczby utrzymanych budynków oświatowych, a także poprawa warunków funkcjonowania pozostałych placówek oświatowych. W związku z tym nie jest zasadny zarzut naruszania przepisów ustawy o systemie oświaty.

Negatywne stanowisko społeczności lokalnej, w tym protesty przeciwko likwidacji szkół wpisane są w ryzyko podejmowanych działań przez jednostki samorządu terytorialnego, jednakże nie mogą mieć one decydującego znaczenia przy podejmowaniu ostatecznej decyzji w przedmiocie likwidacji szkoły. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 13.05.2009 r. II SA/Po 202/09 zgodnie z którym „1. Skoro przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) przewidują (konkretnie w art. 59 ust. 1) możliwość likwidacji szkoły publicznej, to samo w sobie realizowanie dyspozycji tego powszechnie obowiązującego przepisu prawa nie może być traktowane jako naruszanie prawa. Z różnych względów likwidacja szkoły przez niektórych członków wspólnoty samorządowej może być postrzegana jako nieodpowiednie działanie organów samorządu terytorialnego, jednak subiektywne odczucia określonej grupy lub poszczególnych osób nie mogą stanowić przeszkody w działaniu organów samorządu

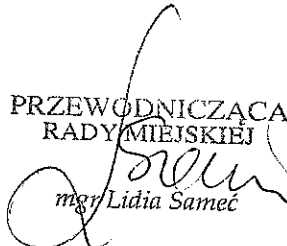
terytorialnego w tym przedmiocie. 2. Wojewódzki sąd administracyjny nie posiada kompetencji do kontroli podejmowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego uchwał pod kątem ich celowości, czy też uwzględniania interesu społeczności lokalnej, bowiem sąd administracyjny dokonuje kontroli zaskarżonych aktów pod względem ich zgodności z prawem.”

W odniesieniu do podnoszonego zarzutu odnośnie nie przeprowadzenia referendum lokalnego przez organ należy stwierdzić, iż dotychczas nikt z mieszkańców gminy Okonek nie wystąpił ze stosownym wnioskiem o przeprowadzenie referendum do Rady Miejskiej w Okonku.

W związku z tym podnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) odpis skargi,
- 2) dokumenty wymienione w treści pisma.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR XXVIII/138/2012
RADY MIEJSKIEJ W OKONKU
z dnia 25 maja 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na Radę Miejską w Okonku wniesioną przez Annę Młodzik do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

W dniu 27 kwietnia 2012 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Okonku skarga Anny Młodzik na Radę Miejską w Okonku.

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

§ 2. Organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

W związku z tym grupa czterech radnych podjęła inicjatywę podjęcia uchwały w sprawie udzielenia odpowiedzi na przedmiotową skargę.

Stosownie do tego należało podjąć niniejszą uchwałę.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

mgr Lidia Samec